

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาในเขตการศึกษา 12 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยข้าราชการครูจำนวน 365 คน คิดเป็นร้อยละ 97.33 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครู 12 มาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows สถิติที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบค่าวิกฤต (t -test)

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนาครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 12 ตามความเห็นของข้าราชการครู จำแนกตามกลุ่มวิชาที่สอน ขนาดโรงเรียน และอายุของโรงเรียนโดยรวมและรายมาตรฐานอยู่ในระดับมาก
2. การพัฒนาครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างความคิดเห็นของข้าราชการครูที่สอนกลุ่มวิชาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน
3. การพัฒนาครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างความคิดเห็นของข้าราชการครู ซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน ไม่แตกต่างกัน
4. การพัฒนาครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างความคิดเห็นของข้าราชการครู ซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ด้อยกว่ากับข้าราชการครูซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนเก่า ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 12 ตามความเห็นของข้าราชการครู จำแนกตามกลุ่มวิชาที่สอน ขนาดโรงเรียน และอายุของโรงเรียนโดยรวมและรายด้าน

อยู่ระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนระดับประถมศึกษาทุกแห่งต้องปฏิบัติตามเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพครูตามที่คุรุสภากำหนด เนื่องจากคุรุสภาเป็นสถาบันวิชาชีพครู มีหน้าที่ ส่งเสริม และพัฒนาวิชาชีพครูให้มีมาตรฐานและคุณภาพ การที่จะทำให้ครูมีคุณภาพขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ ที่สำคัญ คือ เกณฑ์มาตรฐาน วิชาชีพครู ซึ่งคุรุสภาได้กำหนดแนวทางให้ครูได้ปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน ในหน้าที่ ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู นอกจากนี้ได้มีการนำเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูเป็น แนวทางในการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูอีกด้วย ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มืองค์กรวิชาชีพครู มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออก และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบอาชีพ กำกับดูแล การปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพ รวมทั้งการ พัฒนาวิชาชีพ เพื่อเป็นหลักประกันแก่สังคมว่า ผู้ประกอบวิชาชีพครู จะต้องเป็นผู้มีคุณภาพ มี มาตรฐานสมกับเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง และในโรงเรียนต่าง ๆ ยังได้นำเอาเกณฑ์มาตรฐาน วิชาชีพครู มาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อพิจารณาความดีความชอบ จึงทำให้ครู ตั้งใจในการปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างมีคุณภาพ เพื่อให้ได้รับการพิจารณาความดีความชอบในการ เลื่อนขั้นเลื่อนระดับและเป็นการเพิ่มศักยภาพของครูให้สูงขึ้น (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2544, คำนำ) ด้วยความตระหนักถึง บทบาทของความเป็นครูที่มีหน้าที่สำคัญยิ่งในการอบรมสั่งสอน เสียสละช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเป็นคนดี ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่ง คุณภาพของนักเรียน คือ ผลผลิตจากการประพฤติตนและปฏิบัติหน้าที่ของครู ดังที่ กัลยา โสภณพานิช (2538, หน้า 46) กล่าวว่า “ครูมีความสำคัญเป็นอาชีพที่มีเกียรติ เพราะครูเป็นผู้ หล่อหลอมคนทั่วประเทศ ซึ่งเป็นตัวจักรที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศทุกด้าน ซึ่งสอดคล้อง กับ อุดมศักดิ์ พลอยบุตร (2545, หน้า 22) กล่าวว่า การปฏิรูปการศึกษามีส่วนสำคัญในการผลักดัน ให้ครูพัฒนาตนเองเป็นอย่างมาก ในหมวด 4 ว่าด้วย แนวการจัดการศึกษาได้กำหนดไว้ว่า การ จัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียน มีความสำคัญที่สุด การที่จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและมุ่งสู่การยกระดับคุณภาพ มาตรฐานนั้น บุคคลที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้ความมุ่งหวังสำเร็จก็คือครู ครูจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการปฏิรูปการเรียนรู้ให้มีคุณภาพและได้ มาตรฐานและสัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2545, หน้า 72-73) ได้กล่าวว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ในหมวด 6 มาตรา 48 ที่กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบ การประกันคุณภาพภายใน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา ที่ต้องดำเนินการอย่าง ต่อเนื่องโดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิด เผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเพื่อรองรับการประกัน คุณภาพภายนอก โดยจัดให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์กร

มหาชน) มีฐานะเป็นองค์กรมหาชน ทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปี ในการประเมินนั้นจะประเมิน 3 ด้าน คือ มาตรฐานเกี่ยวกับผู้เรียน มาตรฐานเกี่ยวกับครู และมาตรฐานเกี่ยวกับผู้บริหารสถานศึกษา จึงส่งผลให้สถานศึกษา ครู มีการตื่นตัวกันเป็นอย่างมาก ซึ่งจะเห็นได้จากมีการจัดอบรม สัมมนาและการศึกษาดูงานในโรงเรียนต่าง ๆ ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าข้าราชการครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดในเขตการศึกษา 12 มีการพัฒนาครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูโดยรวมและรายมาตรฐานอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรทิพย์ อรุณทอง (2541, หน้า 68) พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จำเียร พลหาญ (2541, หน้า 133) พบว่า การปฏิบัติหน้าที่ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ของครูสภา พ.ศ.2537 ของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพร ดีมา (2542, หน้า 56) พบว่า ครูสายปฏิบัติการสอนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองคาย มีการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ งามพิกตร์ เจริญไวย (2542, หน้า 97) พบว่า พนักงานครูเทศบาลมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของพนักงานครูเทศบาลในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาส์ ดันติกุล (2544, หน้า 69) พบว่าผลการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูโรงเรียนในเครือคณะรักกางเขน แห่งจันทบุรี โดยรวมครูมีการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิชาติ ทุ่นศิริ (2544, หน้า 94) พบว่า พนักงานครูเห็นว่าได้ปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมเกียรติ กาญจนหงษ์ (2544, หน้า 97) พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ของพนักงานครูเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2543 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีวรรณ สุวรรณपाल (2545, หน้า 68) พบว่า ข้าราชการครูโดยรวมมีความพอใจต่อการ ปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของข้าราชการครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจันทบุรี โดยรวมและทุกรายมาตรฐานระดับมาก

2. จากผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างความคิดเห็นของข้าราชการครู ที่สอนกลุ่มวิชาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้าราชการครูที่สอนกลุ่มวิชาต่างกันได้ยึดแนวทางการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูเหมือนกัน และได้มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เช่น การเข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา และการประชุมเชิงปฏิบัติการ ดังที่ สมาน รังสิโยกฤษณ์ (2540, หน้า 83) กล่าวว่า การพัฒนานุכל หมายถึง การดำเนิน

การเกี่ยวกับการส่งเสริมให้บุคคลมีความรู้ความสามารถมีทักษะในการทำงานดีขึ้น ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีในการทำงาน อันจะเป็นผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น หรือ การพัฒนาบุคคลเป็นกระบวนการที่จะเสริมสร้างและเปลี่ยนแปลงผู้ปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ อันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพในการทำงาน นอกจากนี้ ข้าราชการครูและทุกคนจะต้องแสวงหาและติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะสารสนเทศที่เกี่ยวกับวิชาชีพครูเพื่อนำมาพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสม ดังที่ เอกวิทย์ ฌ ฌกลาง (2532, หน้า 112) กล่าวว่าในสังคมปัจจุบันครูต้องเป็นผู้รอบรู้ทันต่อเหตุการณ์ เนื่องจากวิทยาการก้าวหน้าไปเร็วกว่าหลักสูตร ความเปลี่ยนแปลงความรู้ นอกตำรา นอกชั้นเรียน นอกกรอบมืออยู่มากมาย ผู้สอนที่ดีต้องมีสายตากว้างไกล และสามารถรวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ มาสู่ตนเอง เพื่อพัฒนางานในหน้าที่ได้ ซึ่งเมื่อข้าราชการครูได้ยึดปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูแล้ว ถึงแม้ว่าข้าราชการครูที่สอนกลุ่มวิชาต่างกัน ก็สามารถพัฒนาครูตามเกณฑ์วิชาชีพครูได้ไม่แตกต่างกัน

3. จากผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างความคิดเห็นของข้าราชการครู ซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะได้มีการจัดตั้งกลุ่มโรงเรียนทำหน้าที่เป็นศูนย์ดำเนินงานเพื่อร่วมมือกันพัฒนาคุณภาพการศึกษา และมีหน้าที่ประสานให้โรงเรียนภายในกลุ่มร่วมมือสนับสนุนกันในด้านวัสดุ อุปกรณ์ กำลังคน ตลอดจนทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อให้ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่จำกัดขนาดโรงเรียน มีทั้งโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ในกลุ่ม ซึ่งโรงเรียนในกลุ่มเหล่านี้ต่างก็จะช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริม แลกเปลี่ยนทรัพยากรซึ่งกันและกัน ตลอดจนร่วมกิจกรรมระดับกลุ่มที่จัดขึ้นเป็นระยะ ๆ ตลอดปีการศึกษา จึงมีผลทำให้การปฏิบัติงานต่าง ๆ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน มีพฤติกรรมการทำงานที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งได้สอดคล้องกับระเบียบคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติว่าด้วยกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2534 หมวดที่ 1 ข้อ 6 ที่คาดหวังให้กลุ่มโรงเรียนเป็นศูนย์ดำเนินงานเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานให้เกิดคุณภาพสูงขึ้นและใกล้เคียงกัน และสอดคล้องกับ อรุณ ศรีวรรณชาติ (2539, หน้า 9) ได้กล่าวว่า โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน แต่ต่างก็มีภารกิจเหมือนกัน แม้โรงเรียนขนาดใหญ่จะมีงานค่อนข้างมาก แต่เป็นเพียงปริมาณผู้บริหารโรงเรียนสามารถแบ่งเบาภารกิจให้ครูอาจารย์มีส่วนร่วมในการปฏิบัติได้เท่าเทียมกัน นอกจากนี้ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน ต่างก็ได้รับความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะในการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ตลอดจนได้รับการนิเทศกำกับติดตามการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู จากผู้บริหารโรงเรียน และศึกษานิเทศก์ จึงส่งผลให้การปฏิบัติของครูอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ดังที่ สมยศ นาวิกาน (2529, หน้า 19) กล่าวว่า ผู้ที่ได้รับการศึกษาอบรมและรับรู้ในเรื่อง

เดียวกัน ปฏิบัติงานตามกฎระเบียบภายใต้ภาระหน้าที่ที่เหมือนกัน ย่อมมีพฤติกรรมการทำงานที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับ นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2529, หน้า 17) ได้กล่าวถึงครูอาจารย์ที่มีพื้นฐานความรู้ใกล้เคียงกัน มีความรับผิดชอบในภารกิจ และบทบาทหน้าที่เหมือนกันย่อมมีพฤติกรรมการทำงานในระดับใกล้เคียงกัน และนอกจากนี้ ยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสงค์ ภูมิพัทธ์ (2542, หน้า 132) พบว่า ข้าราชการครูโครงการคุรุทายาท สังกัดสำนักงานในการประถมศึกษาจังหวัดในเขตการศึกษา 3 ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีพฤติกรรมตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ทั้งโดยภาพรวมและรายองค์ประกอบไม่แตกต่างกัน ฉะนั้นจึงทำให้ความคิดเห็นของข้าราชการครู ซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีการพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

4. จากผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างความคิดเห็นของข้าราชการครูซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ดัดใหม่ กับข้าราชการครูซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนเก่าไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้มืองค์กรวิชาชีพครูมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ รวมทั้งออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพและกำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ การพัฒนาวิชาชีพยังเป็นหลักประกันแก่สังคมว่าผู้ประกอบวิชาชีพครูจะเป็นผู้มีคุณภาพและมีมาตรฐานครูสภาในฐานะองค์กรวิชาชีพครูได้จัดทำระดับคุณภาพของครูเพื่อใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานโดยกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูทุกเกณฑ์ รวมทั้งระดับคุณภาพเป็นของกระทรวงศึกษาธิการและให้กรมทุกกรมดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนการปฏิบัติตน และปฏิบัติงานในหน้าที่ของข้าราชการครูในสังกัด ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ รวมทั้งให้มีการนำเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพเป็นแนวทางหนึ่งในการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น และให้ยึดถือเป็นบรรทัดฐานในการพัฒนาตน พัฒนางานให้มีมาตรฐาน และจะส่งผลให้แก่ผู้เรียนด้วย (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2544, คำนำ) นอกจากนี้จากกระแสการปฏิรูปการศึกษาของไทยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งมีการประกันคุณภาพทางการศึกษาทั้งในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้เกี่ยวข้องว่า ผู้เรียนทุกคนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพจากสถานศึกษา ตามมาตรฐานและนโยบายการจัดการศึกษาของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่ควบคุม กำกับติดตามการจัดการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ กิ่งอำเภอ และมีการส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาครูผู้สอนให้เป็นครูแกนนำ ครูต้นแบบ ครูเหรียญทอง เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้ครูผู้สอนจะอยู่หนึ่งเดียวไม่ได้จำเป็นจะต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ศึกษา

อบรมและพัฒนาตนเองให้ทันสมัย มีความก้าวหน้าทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายจากทางสถานศึกษา ซึ่งได้รับมอบหมายจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ และสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดอีกทอดหนึ่ง จากเหตุผลดังกล่าว ครูทุกคนได้ตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญต่อการปฏิบัติงานและถือเป็นหน้าที่อันสำคัญที่ต้องปฏิบัติและทำให้ดีที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชุมพล เวียงเพิ่ม (2543, บทคัดย่อ) พบว่าข้าราชการครูต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ทุกด้าน ฉะนั้นการพัฒนาครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างความคิดเห็นของข้าราชการครูซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ตั้งใหม่กับข้าราชการครูซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนเก่าจึงไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากข้อมูลการวิจัยพบว่า การมอบหมายและส่งเสริมให้ครูทำหน้าที่วิทยากร รวมทั้งการสนับสนุนให้ครูจัดทำและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ฉะนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมขวัญและกำลังใจแก่ครู โรงเรียน และสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ควรแต่งตั้งครูให้ทำหน้าที่วิทยากรในการอบรมและสัมมนาทางวิชาการ ทั้งที่โรงเรียน และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ และสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดจัดดำเนินการ รวมทั้งสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดควรจัดหาแหล่งพิมพ์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการของข้าราชการครู
2. จากข้อมูลการวิจัยพบว่า การสำรวจการใช้สื่อของครู การจัดอบรมครูในการประดิษฐ์และการใช้สื่อ รวมทั้งการจัดหาสื่อให้ครูใช้ยังอยู่ในระดับปานกลาง ฉะนั้นโรงเรียนควรจัดซื้อและจัดอบรมครูให้มีความสามารถในการประดิษฐ์สื่อการเรียนการสอนตามความต้องการของครู รวมทั้งอำนวยความสะดวกในการผลิตสื่อของครูให้มากขึ้น สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดควรจัดสรรงบประมาณการจัดหาสื่อและการผลิตสื่อให้กับข้าราชการครูตามความเหมาะสม
3. จากข้อมูลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูยังสามารถรายงานผลสาระการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคลในระดับปานกลาง ฉะนั้นโรงเรียนและหน่วยงานต้นสังกัดควรจัดสัมมนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการรายงานผลการเรียน และการจัดกิจกรรมการศึกษาอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

แม้ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานของโรงเรียนเพื่อพัฒนาครูให้มีความสามารถในการวิชาชีพในระดับมาก โดยวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ฉะนั้นเพื่อความชัดเจนและถูกต้องของ

ข้อมูลควรดำเนินการวิจัยซ้ำ (replication) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research)
หรือเทคนิคการวิจัยอื่น

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University